

Odluka:

VSRH Revr 1317/2013-2

Zbirni podatci

Broj odluke: Revr 1317/2013-2

Datum odluke: 30.09.2014

Vrsta odluke: Rješenje

Vrsta predmeta: Građanski - revizija

Odjel: GRAĐANSKI ODJEL

[Poveznica do dokumenta na portalu IUS-INFO](#)

Tekst

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Broj: Revr 1317/13-2

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Vrhovni sud Republike Hrvatske u Zagrebu u vijeću sastavljenom od sudaca Katarine Buljan predsjednice vijeća, Aleksandra Peruzovića člana vijeća, Viktorije Lovrić članice vijeća, Branka Medančića člana vijeća i Slavka Pavkovića člana vijeća i suca izvjestitelja, u pravnoj stvari tužiteljice D. K. iz S., zastupane po punomoćnici E. K.-B. odvjetnici u S., protiv tuženika Centra za socijalnu skrb u S., zastupanog po punomoćniku D. M., odvjetniku u S., radi zaštite prava iz radnog odnosa, odlučujući o reviziji tuženika protiv presude i rješenja Županijskog suda u Splitu posl. broj GŽp-566/12 od 12. lipnja 2013., kojom su potvrđeni presuda Općinskog suda u Splitu posl. broj P2-1439/10 od 25. kolovoza 2011. i rješenje istoga suda posl. broj P-1439/10 od 17. siječnja 2012., u sjednici održanoj 30. rujna 2014.,

riješio je:

I. Ukidaju se presuda i rješenje Županijskog suda u Splitu posl. broj GŽp 566/12 od 12. lipnja 2013., te se predmet vraća Županijskom sudu u Splitu na ponovno suđenje.

II. Odluka o naknadi troška revizijskog postupka ostavlja se za konačnu odluku.

Obrazloženje

Prvostupanjskom presudom poništeni su kao nezakonite odluka prednika tuženika klasa: 550-01/95-01/64 Ur. br. 2181-169-95-11 od 29. kolovoza 1995. i odluka klasa: 114-01/95-01/09, Ur. br. 340-02-01-95-03 od 31. listopada 1995. kojima je utvrđen prestanak

radnog odnosa tužiteljice kod tuženika s danom 29. prosinca 1995. (st. I. izreke). Tom presudom naloženo je tuženiku vratiti tužiteljicu na radno mjesto na kojem je radila prije donošenja nezakonitih odluka o prestanku radnog odnosa, a ukoliko takvo radno mjesto ne postoji na mjesto sukladno stručnoj spremi tužiteljice (st. II. izreke). Nadalje, tom presudom naloženo je tuženiku isplatiti tužiteljici bruto plaću za razdoblje od siječnja 1996. do listopada 2010. u mjesečnim iznosima i zateznim kamatama pobliže navedenim i izreci te presude (st. III. izreke). Konačno, tom presudom naloženo je tuženiku nadoknaditi tužiteljici parnični trošak od 139.681,45 kn dok je sa viškom zatraženog iznosa od 22.318,35 kn zahtjev tužiteljice odbijen (st. IV. izreke).

Prvostupanjskim rješenjem ispravljena je prvostupanjska presuda pod st. III. izreke na način pobliže naveden u izreci tog rješenja.

Drugostupanjskom presudom odbijena je kao neosnovana žalba tuženika te je potvrđena prvostupanjska presuda.

Drugostupanjskim rješenjem odbijena je kao neosnovana žalba tuženika te je potvrđeno prvostupanjsko rješenje.

Protiv drugostupanjske presude i drugostupanjskog rješenja reviziju je u smislu odredbe čl. 382. st. 1. i čl. 400. st. 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“, broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08 i 57/11 - dalje: ZPP), a koja odredba se u ovom slučaju primjenjuje na temelju odredbe čl. 53. st. 4. u vezi s odredbom čl. 29. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“, broj: 57/11) podnio tuženik iz razloga bitnih povreda odredaba parničnog postupka te pogrešne primjene materijalnog prava.

Tužiteljica u odgovoru na reviziju tuženika osporava osnovanost te revizije.

Revizija tuženika je osnovana.

Postupajući sukladno odredbi čl. 392. a. st. 1. ZPP u vezi s odredbom čl. 400. st. 3. ZPP, revizijski sud u povodu revizije iz čl. 382. st. 1. toga Zakona ispituje pobijanu odluku samo u onom

dijelu u kojem se ona pobija revizijom i samo u granicama razloga određeno navedenih u reviziji.

Predmet spora je tužbeni zahtjev tužiteljice za poništenje odluka prednika tuženika od 29. kolovoza 1995. i 31. listopada 1995. o prestanku radnog odnosa tužiteljice kod tuženika, za nalažanje tuženiku vraćanje tužiteljice na radno mjesto na kojem je radila prije donošenja tih odluka, a ukoliko takvog radnog mjesta nema na radno mjesto sukladno stručnoj spremi tužiteljice, te zahtjev tužiteljice za isplatu brutto plaće za razdoblje od mjeseca siječnja 1996. do listopada 2010.

Prvostupanjski sud je presudom, ispravljenom prvostupanjskim rješenjem prihvatio taj tužbeni zahtjev tužiteljice. Protiv prvostupanjske presude tuženik je izjavio žalbu iz razloga bitnih povreda odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. Isto tako i protiv prvostupanjskog rješenja tuženik je izjavio žalbu iz istih žalbenih razloga.

U navedenim žalbama tuženik je između ostalih iznio i slijedeće žalbene navode:

- da tuženik nije pravni slijednik Republičkog fonda socijalne zaštite (koji je donio pobijane odluke),
- da je tužba tužiteljice nepravodobna.

Riječ je o žalbenim navodima od odlučnog značaja za ishod tog odnosa među strankama.

Čl. 375. st. 1. ZPP propisano je da u obrazloženju presude odnosno rješenja drugostupanjski sud treba ocijeniti žalbene navode koji su od odlučnog značaja i dati razloge koje je uzeo u obzir po službenoj dužnosti.

Drugostupanjski sud u obrazloženju pobijane drugostupanjske presude i pobijanog drugostupanjskog rješenja propušta postupiti sukladno odredbi čl. 375. st. 1. ZPP te propušta dati ocjenu prije navedenih žalbenih navoda tuženika. Time je u postupku pred drugostupanjskim sudom počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 1. u vezi čl. 375. st. 1. ZPP, a zbog koje povrede (između ostalog) tuženik pobija drugostupanjsku presudu i drugostupanjsko rješenje.

S obzirom da drugostupanjski sud u obrazloženju pobijane presude i rješenja navodi da je u ukidnoj odluci posl. broj GŽ-6737/08 od 10. veljače 2010. taj sud već obrazložio razloge zašto je sada označeni tuženik pravni slijednik tuženika označenog u tužbi, te da je tužba tužiteljice blagovremeno podnijeta Upravnom sudu Republike Hrvatske (koji se rješenjem od 8. veljače 2001. oglasio stvarno nenadležnim i predmet ustupio Općinskom sudu u Splitu na nadležni postupak), za ukazati je na slijedeće.

U obrazloženju drugostupanjske odluke drugostupanjski sud ne može se pozivati na razloge iz obrazloženja prethodno ukidnog rješenja istog suda, već treba sukladno odredbi čl. 375. st. 1. u

obrazloženju drugostupanjske odluke ocijeniti žalbene navode koji su od odlučujućeg značaja (koji se odnose na naknadno donesenu prvostupanjsku odluku). Propuštanjem drugostupanjskog suda da u obrazloženju drugostupanjske odluke iznese ocjene žalbenih navoda od odlučnog značaja drugostupanjski sud čini bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 1. u vezi čl. 375. st. 1. ZPP. Drugostupanjski sud može, odlučujući o žalbi, a kada su za to ispunjene zakonske pretpostavke iz čl. 375. st. 5. ZPP, pozvati se na razloge sadržajne u obrazloženju prvostupanjske odluke (što u konkretnom slučaju nije riječ). Pritom, ovdje je za ukazati da drugostupanjski sud u obrazloženju svoje prethodne odluke donesene u ovom postupku (rješenje posl. broj GŽ-6737/08 od 10. veljače 2010.) na nejasan i nepotpun način iznosi ocjenu da je tužba tužiteljice u ovoj pravnoj stvari pravodobna. U obrazloženju te odluke drugostupanjski sud zaključuje da je tužba tužiteljice u ovoj pravnoj stvari pravodobna, jer da se postupak vodi po pravodobnoj tužbi tužiteljice podnesenoj Upravnom sudu Republike Hrvatske, a koji se oglasio stvarno nenadležnim i predmet ustupio Općinskom sudu u Splitu. No ostalo je nejasno zbog čega drugostupanjski sud u toj odluci zaključuje da tužba tužiteljice podnesena Upravnom sudu Republike Hrvatske je pravodobna.

Ovdje je za ukazati da je tuženik u žalbi protiv predmetne prvostupanjske presude i predmetnog prvostupanjskog rješenja (donesenih u ponovnom postupku nakon ukidnog rješenja drugostupanjskog suda posl. broj GŽ-6737/08 od 10. veljače 2010.) iznosio žalbene navode da je u prvostupanjskom postupku propušteno utvrditi kada je pobijana drugostupanjska odluka o prestanku radnog odnosa tužiteljice dostavljena tužiteljici. Dakle, već iz tog razloga bilo je potrebno da drugostupanjski sud u obrazloženju pobijane drugostupanjske presude i rješenja u potpunosti ocjeni taj žalbeni navod, jer prema odredbi čl. 83. st. 1. Zakona o osnovnim pravima iz radnog odnosa ("Narodne novine", broj 34/91, 26/93 i 29/94) rok za sudsku zaštitu prava iz radnog odnosa od 15 dana počinje teći od dana dostave radniku konačne odluke poslodavca (odluke poslodavca o zahtjevu za zaštitu prava radnika).

Nadalje, u žalbi protiv prvostupanjske presude i žalbi protiv prvostupanjskog rješenja tuženik je između ostalog iznosio i slijedeće žalbene navode od odlučnog značaja za ishod spornog odnosa među strankama:

- da je u postupku pred prvostupanjskim sudom počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 1. u vezi čl. 106. i 109. ZPP, jer da je prvostupanjski sud postupao po neurednoj tužbi (jer da je tužbeni zahtjev nerazumljiv u pogledu odluka koje se pobijaju i u pogledu radnog mjesta na koje tužiteljica zahtjeva vraćanje na rad),

- da je posljedično tome prvostupanjski sud počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP, jer da je prihvaćanjem takvog nerazumljivog tužbenog zahtjeva i izreka prvostupanjske presude nerazumljiva, a zbog čega ta presuda ima nedostatke radi kojih se ne može ispitati,

- da je u postupku pred prvostupanjskim sudom počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 1. u vezi čl. 190. i 192. ZPP, iz razloga što je tužiteljica na ročištu od 8. svibnja 2006. preinačila tužbu na način da je umjesto prvobitnog tuženika tužila sadašnjeg tuženika (Centar za socijalnu skrb u S.), da se sadašnji tuženik protivio toj preinaci, pa da je prvostupanjski sud propustio odlučiti o toj preinaci (već je samo smatrao da je riječ o preimenovanju tuženika),

- da je u postupku pred prvostupanjskim sudom počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 9. ZPP, jer da je prvostupanjski sud odlučio o zahtjevu o kome je već pravomoćno odlučeno (rješenjem Upravnog suda Republike Hrvatske Us-300/1996-9 od 13. svibnja 1998.),

- da je u postupku pred prvostupanjskim sudom počinjena i bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP, jer da su razlozi o odlučnim činjenicama sadržani u obrazloženju prvostupanjske presude i rješenja, međusobno proturječni te da postoji proturječnost između onoga što se u razlozima i odluka navodi o sadržaju isprava ili zapisnika o iskazima danim u postupku i samih tih isprava ili zapisnika, te

- da je činjenično stanje ostalo pogrešno i nepotpuno utvrđeno i u pogledu visine potencijalne plaće tužiteljice u spornom razdoblju.

No, o tim žalbenim navodima tuženika koji su od odlučnog značaja drugostupanjski sud u obrazloženju pobijane drugostupanjske presude i pobijanog drugostupanjskog rješenja u potpunosti propušta iznijeti ocjene, pa je i time u postupku pred drugostupanjskim sudom počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 1. u vezi čl. 375. st. 1. ZPP.

S obzirom na izneseno valjalo je na temelju odredbe čl. 394. st. 1. i odredbe čl. 400. st. 3. ZPP ukinuti pobijanu drugostupanjsku presudu i pobijano drugostupanjsko rješenje te predmet vratiti drugostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

U ponovnom postupku drugostupanjski sud će otkloniti nedostatke na koje mu je ukazano ovim rješenjem, te će ponovno odlučiti o žalbi tuženika protiv prvostupanjske presude i o žalbi tuženika protiv prvostupanjskog rješenja, a u obrazloženju kojih odluka će iznijeti ocjene o svim žalbenim navodima koji su od odlučnog značaja.

Odluka o naknadi troška revizijskog postupka osniva se na čl. 166. st. 3. ZPP.

U Zagrebu, 30. rujna 2014.

Predsjednica vijeća:
Katarina Buljan, v. r.